

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane " " " " pe 1/2 an 5 " " " România și străinătate pe an 14 franci " " " " " " pe 1/2 an 7 "	Prețul inserțiunilor Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor.; până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	Correspondențele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ“ iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
---	---	--

Cuvântarea

de deschidere a sinodului eparhial din Arad, rostită de
P. C. Sa Arhimandritul I. I. Papp

Cristos a înviat!

Prea stimaților domni deputați!

A trecut un an de zile de la ultima noastră întrunire în sinod eparhial ordinar; cu anul acesta s'a încheiat periodul al 11-lea, și cu ziua de astăzi intrăm în periodul 12-lea al vieții noastre bisericesci sinodate.

Binecuvântată să fie încheierea și lucrările din acele perioade, binecuvântat să fie începutul acestui nou period. Period nou, viață nouă.

Când arunc privirea mea asupra d-voastre, dlor deputați, înainte de toate constat cu plăcere, că încrederea alegătorilor s'a grupat și astădată în parte covârșitoare pe lângă d-voastre vechii lor reprezentanți; și astfel mă bucur de prezența d-voastre, precum mă bucur și de prezența acelor, cari parte după un interval mai lung sau mai scurt s'au ales de nou, parte acum pentru prim dată au obținut mandatul de membri în reprezentanța acestei diecese.

Toți suntem ai lui Dumnezeu arătură, toți fiii unei și aceleiaș biserici, cu aceleași drepturi și aspirațiuni legitime, dar și cu asemenea îndatoriri de a lucra fiecare după talantul său în cercul său de competență și cu toții împreună și solidar la întărirea credinței, la sporirea și promovarea dragostei în scopul susținerii și înăltării bisericii noastre naționale și a instituțiilor ei religioase, morale și culturale.

De aceea, când am fericirea de a vă vedea întruniți aci în centrul diecsei pentru a vă îndeplini frumoasa chemare, pentru care sunteți aleși; când vă ved aci adunați ca tot atâți apostoli ai promovării mersului bun și normal al afacerilor noastre bisericesci, școlare și fundamentale, când știu, că fiecare și-a lăsat afacerile și comoditățile sale și ca apostolii și învățăceii Domnului ați urmat glasului bisericii, atât dragostea și iubirea, ce o am către clerul și

poporul credincios, cari v'au investit cu mandat, cât și stimă și respectul dragostei, ce am către d-voastră în general și către fie-care în special, din poziția, la care m'a ridicat dorința obștei bisericesci, din poziția mea de president folosesc cu plăcere ocazia de a vă întâmpina vesel de bunavenerie și a vă saluta din inimă cu dulcea salutare „Cristos a înviat“! adevă cu salutarea, cu care se întâmpină credincioșii bisericii noastre din ziua prea luminată a Învierii a Domnului până în ziua măritei sale Înălțări la ceriu.

O salutare scurtă și nemăestrită aceasta, fără tropi și fără figuri oratorice, dar dacă vom cugeta la puterea convingătoare și la însemnătatea nedisputabilă a acestor cuvinte de bucurie și mângăiere generală, pentru întreaga biserică creștină; dacă cugetăm asupra evenimentului, de care mărturisesc ele, de am răsfoi toate cărțile lumii, nu am afla cuvinte mai alese, mai dulci și mai frumoase, pentru a ne întâmpina unul pe altul, nu numai în conveniri private, ci deosebi în întrunirile și adunările noastre bisericesci; și aplicarea și întrebuițarea acestor cuvinte este cu atât mai potrivită pentru noi, cu cât și numai cugetarea asupra lor corăspunde credinței noastre, iar la auzul și pronunțarea lor se deșteaptă și trebuie să se deștepte în noi și în fie-care creștin adevărat cunoașterea și priceperea legăturii sfinice dintre mântuitorul Isus Cristos și biserica sa, ne fac să înțelegem asemenea ce există între patimele și Învieria Domnului nostru Isus Cristos și între suferințele bisericii lui, a bisericii ortodoxe, ai cărei credincioși suntem și noi. Dar nu numai cunoașterea și înțelegerea legăturii sfinte dintre Domnul Cristos și biserica lui, nu numai asemenea între patimele și înviera Domnului și dintre suferințele bisericii noastre până la recăștigarea vieții ei constituționale, dar ele și ne determină și întăresc în credință, că așa a fost dorința și voia Celui prealalt și suferințele bisericii au fost proba tăriei credinței și alipirei clerului și poporului nostru către Mântuitorul nostru Isus Cristos și către învățăturile sfinte și mântuitoare ale bisericii lui.

Cristos unul cel fără păcat a pătit mult pentru mântuirea neamului omenesc, până ce cu moartea sa a călcat moartea și a dat viața și celor din mor-mânturi, și biserica noastră cea mai veche și mai tolerantă dintre toate bisericile creștine, a suferit îndelungat până ce s'a scuturat de jugul sclăviei se-culare, până ce și-a redobândit libertatea, dreptul ei natural de biserică liberă în stat, liber dreptul ei ca biserică sinodală apostolică.

Noi, cei de astăzi, ne am trezit în aurora perio-dului de renaștere și respective de reînviere a dreptului de întrunire liberă; n'am văzut și n'am simțit visco-lele trecutului, și de suferințele și jertfele părinților și protopărinților noștri scim numai din istorie și din tradiție.

Despre sinoadele acestei diecese din era absolu-tismului cea mai nouă urmă o avem despre sinodul ținut în 23 Iuliu 1850, în biserică catedrală din Arad, convocat și întrunit cu concesiune specială a înaltu-lui guvern în scopul de a arăta printr'o petițiune către coroană starea bisericii în genere și în special.

De ce sentimente religioase erau cuprinși atunci reprezentanții bisericii, cum se țineau întrunirile și cât era de restrinsă libertatea, se învederează din textul protocolului, în care după ce se enarează, că la acel sinod, deputații împreună cu comisariul guvernial s'au dus la sfânta biserică, au ascultat cu evlavie sfânta liturgie, s'au cuminecat după datina de la toate sinoadele, descrie apoi că a urmat chie-marea Duhului sfânt, deschiderea și ținerea sinodului, dela ședințele căruia toți cei nechiemați au trebuit să se îndepărteze, ca să rămână numai cei aleși.

Iată, domnilor, deosebirea între atunci și acum; atunci adecă sinoadele se puteau ținea numai cu spe-ciala concesiune de la Înaltul guvern, astăzi ne întrunim în sinoade parohiale și eparhiale de câte-ori cer trebuințele bisericii; atunci consultările și pertractă-riile erau secrete, astăzi au publicitate de plină; atunci erau închise ușile dinaintea publicului, astăzi auzitorul este deschis pentru toți, cari din ori ce privință și cu ori-ce scop se interesează de mersul lucrărilor noastre, și această publicitate bine înțeleasă, dă putere, dă tărie de viață constituționalismului nostru.

Asemănând dar trecutul nostru cu prezentul, chiar și numai momentele acum relevate deșteaptă în noi simțul de grațitudine și recunoștință către toți acei factori, cari au inițiat și promovat realizarea justelor dorințe și pretensiuni ale bisericii noastre vii, ale cie-rului și poporului credincios, de a-și redobândi dreptul de liberă întrunire în adunări bisericesci, dreptul, ca noi de noi și prin noi sub controlul și scutul legilor iubitei noastre patrii, să decidem asupra afacerilor bisericii noastre naționale în cauze bisericesci, școlare și fundamentale.

Și mulțumitori totdeauna pentru facerile de bine nouă făcute, să mulțămim și acum Domnului, penru-că ni-a conservat biserica sa sfântă, biserica moșilor și

strămoșilor noștri, cel mai scump ctenodiu al nostru, și precum în sfânta biserică, să dăm și aci expresiune sentimentului nostru de pietate către memoria marelui Andreiu, a căruia energie și pășire rezolute îi revine meritul recăstigării autonomiei noastre; înaltului guveren al țerii, care în simțul de dreptate a spriginit și promovat interesele bisericii noastre, și dăm expresiune mulțămitei și recunoștinței noastre, dar' mai pe sus de toate să dăm expresiune credinței noastre neclătite și supunerii noastre omagiale către Maiestatea Sa, preagrățiosul nostru împărat și rege apostolic Francisc Iosif I. care ni-a sancționat Statutul organic, baza dreptului nostru de viață constituțională, căruia ca cetățeni supuși și fii credincioși să-i cerem de la Domnul încă mulți ani de viață și de pacinică domnire spre fericirea popoarelor sale.

După toate acestea sciu că mai așteptați și cu tot dreptul de la mine, ca în cuvântul acesta al meu să mă estind și asupra afacerilor diecesei și să vă arăt starea lucrurilor pe baza experiențelor făcute. Acestei așteptări legitime vă și răspund în liniamente generale, că de un an și mai bine, de când bunul Dumnezeu a voit să stau în fruntea diecesei, am nisuit să mi estind atențiunea asupra tuturor lucrurilor din sfera administrațiunii și instrucțiunii, dar' și ven. sinod va considera, că timpul a fost prea scurt și nici împreju-rările nu au fost de tot favoritoare pentru a obține rezultatele dorite. Un început modest totuș s'a făcut și lucrările se continuă.

O pornire spre bine a lucrurilor se prezintă în faptul, că restanțele arătate în rapoartele prezentate ven. sinod din anul trecut mai toate s'au rezolvit, nu mai suntem în restanță cu corespondențele și răspun-surile către Înaltul guvern nici către celelalte autorități administrative.

La institutul pedagogic s'au suplinut toate catedrele prevăzute în lege pentru asemenea școale.

Încassarea pretensiunilor și competențelor fondu-rilor și fundațiunilor diecesane s'au pus în curgere și de-și la încassare se întâmpină diferite greutăți, și de-și nu am putut obține rezultatele dorite, totuș precum se învederează prin socoți în proporțiune cu trecutul rezultatele sunt vizibile.

Mari greutăți întâmpinăm cu școlile din parohii.

În cursul timpului de și ni-a succes a delătura multe scăderi, și a esopera respiriu pentru îndreptarea lucrurilor mai avem multe școale reflectate și pe atâtea admoniate, parte pentru scăderile interne și externe ale edificiilor și salarelor de învățământ, parte pentru-că comunele nu pot asigura nici minimul salariului pres-cris de lege.

Biserica, ca mamă, a venit până acum întru ajutorul școlăii, ficei sale, dar' acum s'au cam și recursurile bisericilor și nici ele nu mai eșhauriat pot veni ca mai nainte în ajutorul școlăii, budgetul Consistoriului încă nu poate prevedea toate trebuințele de unde urmează că susținerea unor asemenea școale în viitor ne impune mari îngrijiri.

Însuş încasarea cultului merge cu greu, pentru că în genere poporul nu poate suporta diferitele sarcini publice; în special apoi poporul în unele locuri nici nu contribuie bucuros, pentru-că nu vede progresele aşteptate, din care motiv şi respective pentru rezultatul slab de la examen mai mulţi învăţători s'au şi tras la răspundere.

Că şi orfana din munţi se presintă şcoala de fete cu internat; în budget nu este nici o proviziune pentru ea, şi pentru-că ea de sine nu se poate susţine deci reclamă deosebită atenţiune din partea ven. sinod.

Dar faţă cu multele trebuinţe ivite din toate părţile, dator mă simt a atrage binevoitoarea atenţiune a ven. sinod şi asupra venitului şi a stării fondurilor diecesane, deosebi însă asupra acelor, cari concurg cu venitele lor la provederea trebuinţelor administraţiunii şi instrucţiunii, ca astfel ven. sinod să fie în deplină cunoştinţă a situaţiei, mai adaugând, că edificiile cari formează proprietatea acestor fonduri, de-o parte cad acum sub dări, de cari mai înainte erau scutite, de altă parte însăşi edificiile ca atari reclamă reparaţi şi transformări costişitoare.

După toate acestea şi până ce cu altă ocaziune să mi espun vederile şi direcţiunea conducerii mele, rugând ven. sinod, ca în petracările şi desbaterile sinodale precum în trecut aşa şi acum să rămănem în cadrul legii noastre positive, declar şedinţa primă a sinodului nostru ordinar convocat pe ziua de astăzi deschisă.

Instalarea Episcopului Ioan I. Papp

Sâmbătă în 3 l. c. la oarele 4. d. a. a sosit în Arad, Preacuvioşia Sa *Dr. Eusebiu R. Roşca*, protosincol şi director seminarial, pentru-ca în calitate de mandatar al Înaltpreasfinţitului Domn Metropolit *Ioan Meşianu* să facă instalarea noului episcop, a Preasfinţitei Sale Dlui *Ioan I. Papp*.

Tot sâmbătă au sosit la Arad şi cei mai mulţi dintre deputaţii sinodali ai eparhiei aradane, protopresbiterii diecesei, număr mare de preoţi şi de inteligenţă mireană, din toate părţile diecesei.

Duminecă, la oarele 9 s'a început actul instalării. Chiebat de sunetul melodios şi puternic al noului clopot*), cumpărat de P. S. Sa noul episcop, pe seama catedralei aradane, publicul încă înainte de oarele 9 umpluse catedrala.

Precis la oarele 9 sosesc apoi P. S. Sa Episcopul *Ioan I. Papp*, în trăsură închisă, însoţit de Preacuvioşia Sa mandatarul metropolitan.

La intrarea în biserică sunt primiţi din partea clerului îmbrăcat în pompoase ornate şi anume de: Prea Cuv. Lor Arhimandritul *Hamsea* şi protosucelul *Mangra*, protopresbiterii *Gurban*, *Beleş*, *G. Popovici*,

Dr. Trailescu, *Dr. Puticin* şi *P. Givulescu*, protodiaconul *Dr. I. I. Suciu*, şi diaconii *Dr. Botiş* şi *Mihulin*.

Îmbrăcat în mantie şi cu cărja în mână intră episcopul în biserică. Corul seminaarial cântă imnosul învierii „*Îngerul a strigat*“.

P. S. Sa dă binecuvântare de pe amvon, corul cântă „*Pe stăpânul*“, iar Preasfinţitul Domn episcop se duce la scaunul episcopesc, postându-se pe cea mai de jos treaptă.

Mandatarul metropolitan stă lângă amvon, faţă în faţă cu episcopul, iar între ei clerul îmbrăcat formează spalir. Diaconii se postează în dosul mandatarului.

În cea mai perfectă linişte, cu glas limpede şi cu intonare potrivită, mandatarul metropolitan, P. C. Sa *Dr. Eusebiu R. Roşca*, rostesc discursul de intronisare. După ce face istoricul alegerii al întăririi, atât partea sinodului episcopesc, cât şi din partea Maiestăţii Sale, şi cetesc gramata metropolitană, mandatarul metropolitan continuă: „conform însărcinării şi misiunii mele: prin aceasta, pe Preasfinţitul Domn episcop *I. Papp* îl declar introdus în scaunul său episcopesc al eparhiei de Dumnezeu scutite a Aradului, având din acest moment a esercia şi usa de toate drepturile împreunate cu darul arhieriei şi cu jurisdicţiunea episcopescă, şi poftind totodată pe eparhioţii săi: ca să li dee ascultarea cuvenită; să îl întempine în toate afacerile lor cu încredere şi iubire fiască, stimând într'insul pe părintele lor cel sufletesc, care cu abnegaţiune apostolică şi-a luat de a sa problemă: îngrijirea de fii săi sufletesci, cârmuirea naiei bisericeşti, pentru a o conduce la limanul mântuirii şi fericirii“. Făcând apoi nisce scurte aprecieri abstracte, referitoare la chemarea arhieriei doresco viaţă lungă, activitate mănoasă spre multămirea sufletescă atât a instalatului Episcop, cât şi spre binele fiilor sufletesci, spre mândria eparhiei şi lauda bisericei noastre ortodoxe române.

Sgomotoase aclămări la adresa P. S. Sale episcopului *Ioan*, au urmat discursului acestuia, care şi în decursul rostirii a fost subliniat de mai multe ori cu vii aclămări.

Răspunde acum episcopul, într'un magistral discurs, ascultat iarăş cu încordată atenţiune din partea publicului asistent, între care se aflau şi căpeteniile autorităţilor publice din localitate. Din întregul discurs nu transpiră de cât *căldura inimii* noului episcop pentru binele de obşte al bisericei şi neamului, *voinţa tare* de a-şi pune toate puterile în serviciul bisericei, care l-a ridicat la însemnata şi frumoasa treaptă, pe care se află, şi *energia* de a şi esecuta aceea ce voesc.

Terminat fiind discursul P. S. Sale publicul îl aclamează de nou cu însufleţire, apoi se face îmbrăcarea P. S. Sale în frumoasele ornate, acum procurate pe spesele P. S. Sale, şi se începe celebrarea sfintei liturgii, în decursul căreia s'a făcut o sfinţire de diacon, iar dl *P. Givulescu* a fost hirotosit intru protopresbiter, pentru tractul Radna.

*) Acest clopot în preţ de 8000 cor. a fost sfinţit în Arad, pe timpul când s'a făcut hirotonia în Sibiu.

După terminarea liturghiei, în decursul căreia P. C. Sa Domnul mandatar a ocupat loc lângă strana din stânga, pe un fotel, Episcopul împarte anafora, și la ora *unu* pleacă la reședință însoțit iarăș de mandatarul metropolitan.

Se încep recepțiunile. P. S. Sa primește diferite deputațiuni, întâiu a mănăstirii Hodoș-Bodrog, condusă de P. C. Sa Arhimandritul *Hamsea*, apoi primește consistoriul condus de dl vicariu *Mangra*, și pe rând pe celelalte deputațiuni și pe reprezentanții autorităților locale.

După oarele două s'a început banchetul. La reședință s'a dat masă pentru șefii autorităților publice și pentru membrii consistoriului (60 persoane), iar ceilalți oaspeți ai P. S. Sale în număr de peste 100 au fost întruniți, la masă în sala de la „*Mileniu*“.

După „*Tel. Rom*“.

Lecțiuni din Religieune

„Hoții“

(Urmare)

Predarea alineei a treia și reproducerea.

Aprofundarea materială: De ce a pornit omul nostru acasă?... Pututu-s'a el duce cu tot cu car...? Nu. Unde a rămas carul? În pădure. Și încă ce a mai rămas acolo? Boul. Dar va fi cutezat el să lase și boul în pădure? De ce nu? Ce va fi făcut dară? Îl va fi luat cu el în sat, pân'va aduce încă un bou... Ce-a aflat în sat?... Ce i-s'ar fi întâmplat, dacă era și el în sat?... Cum a fost deci mai bine: că i-s'a rupt roata și a trebuit să rămână în pădure peste noapte, sau dacă nu i se rupea roata...? Omul nostru așadară avea drept, că „toate câte ni le trimite Dumnezeu, sunt bune“.

Repetirea și reproducerea întregii istorioare.

Aprofundarea religioasă-etică: Ce păreri aveți despre omul din povestea noastră? El a fost un om cu frica lui Dumnezeu, care se gândea totdeauna la aceea, că Dumnezeu tote le face bine, că toate câte ni le trimite Dumnezeu — fie acelea bune sau rele — Dumnezeu toate le face să fie spre binele nostru; de aceea ne place de omul acesta. Ne pare rău însă, când vedem, că trebuie să aibe atâtea necazuri; dar ne pare bine, când vedem, că năcazurile aceste l-au scăpat de alte primejdii și mai mari. De cari dintre faptele lui ne mai poate plăcea? De aceea, căci își face rugăciunea de seară, că mulțămesc lui Dumnezeu, când vede, că l-a scăpat de o primejdie mare. Cu ce vorbe mulțămesc el lui Dumnezeu? Cu vorbele: „Mărire ție Doamne, mărire ție“.

III. Asociația

Cu ce fel de oameni se poate asemăna omul din povestea noastră? Cu oamenii cari, toate cele ce ni dă Dumnezeu — și bune și rele — le supoartă fără a cârti în contra lui Dumnezeu; cu omul, care totdeauna se ruga lui Dumnezeu (cf. istorioara „Tergul“);

cu văduva, care mergea la biserică și asculta cuvântul lui Dumnezeu, și nu-și perdea nădejdea în Dumnezeu. Ce a făcut Dumnezeu cu văduva...? A scăpat-o de necaz. Cum s'a arătat Dumnezeu față de văduvă? Bun. Cum s'a arătat Dumnezeu față de omul din povestea de azi? Bun. Cum se arată Dumnezeu față de toți oamenii? Bun. Cum este Dumnezeu? Dumnezeu este bun. Cine mai poate fi bun cu noi? Părinții, pretenii, și alți oameni. Ce bine ne pot face aceștia?... Ce bine ne poate face Dumnezeu?... Putem avea dela oameni atâtea bunătăți ca și dela Dumnezeu? Nu; dela ei putem avea numai puține bunătăți, dela Dumnezeu toate. Deci cum este Dumnezeu?

IV. Sistemisarea

Dumnezeu este atotbun.

V. Aplicarea

Spuneți o zicere, din care se vede, că Dumnezeu e atotbun, și pe care o rostia și omul despre care v'am povestit! „Toate, câte ni le trimite Dumnezeu sunt bune“ (Cf. I. Timot. 4, 4) Prin ce se arată bunătatea lui Dumnezeu?... Dacă Dumnezeu este atotbun, cu ce-i suntem noi datori? Cu iubire, mulțumită, rugăciune. Cine s'a arătat mulțamitoriu lui Dumnezeu? Omul din istorioara de astăzi. Cu ce vorbe a mulțumit el lui Dumnezeu? Cu vorbele: „Mărire ție Doamne...“ Această zicere se cântă și în biserică înainte și după s. Evanghelie. Pentru ce-i mulțumim noi atunci lui Dumnezeu? Pentrucă ne-a învrednicit să ascultăm cuvântul lui. (Se învața melodia acestei responsorii).

„Pustnicul“

Titla

Vom vorbi despre un principe și despre un pustnic.

I. Analisa

Ce avem să înțelegem sub „principe“? Un domn, care stăpânesce o țară, un fiu de împărat s'au de rege. Cine este regele nostru? Francisc Iosif I. Cum se poartă un împărat, un principe? Îmbrăcat în haine frumoase; are averi... Despre cine zicem, că e „pustnic“? Despre un om, care trăește în locuri pustii, neumblate de oameni. Pe unde sunt astfel de locuri? Prin munți. De ce va trăi el prin locuri pustii? Ca să fie singur și să poată trăi liniștit, neconturbat de nimeni. Ce va face el acolo în pustie? Se va ruga lui Dumnezeu în toată ziua... Cum se mai poate zice „pustnic“ cu alte vorbe? Călugăr. Unde trăesc călugării? În mănăstiri, mai mulți la olaită... Cum se numesc un călugăr, care trăește singur în loc pustiu? Pustnic. Despre ce am zis, că vom vorbi?...

II. Sintesa

Predarea istorioarei și reproducerea ei.

Aprofundarea: De cine e vorba în această istorioară? De un principe și de un pustnic. Ce fel de om

a fost principele? Foarte închipuit pe frumseța, avuția și starea sa. Și dacă a fost închipuit . . . , cum s'a purtat el cu alți oameni? Nu a stat de vorbă cu ei, sau a vorbit cu ei tot din răstite . . . Cum le zicem oamenilor, cărora nu le place să stea de vorbă cu oricine? Le zicem, că sunt cu nasul pe sus. Sau cu altă vorbă? Făloși, *mândri*. Cum era dară principele? *Inchipuit* și *mândru*. De unde se vede aceasta? De acolo, că a vorbit cu pustnicul, așa numai de peste umăr și cu un zimbiet batjocuritoriu. Din contră pustnicul cum s'a arătat? *Umilit*. De ce putem zice, că a fost astfel? Pentru că nu i-a răspuns principelui într'un ton disprețuitoriu, ci blând. Ce fel de om a fost el așadară? *Blând*. Ce înțelegem prin aceea, că „s'a uitat lung la principe”? S'a mirat de principe, cum de întrebă lucruri de acestea, și cum de stă de vorbă un domn așa mare cu un om așa de simplu. De ce i-a răspuns pustnicul, că nu poate afla, a cui e căpățina, a unui principe sau a unui cerșitoriu? Pentru că după moarte corpul omului putrezesce în pământ și rămân numai oasele; astfel nu putem ști, ce a fost cineva în viață. Cum sunt dară toți oamenii după moarte? Toți sunt de o potrivă, *egali*. De ce s'a rușinat principele? Pentru că din răspunsul pustnicului a înțeles acest lucru. Cum s'a mai arătat dară pustnicul, pentru că a știut ce să răspundă principelui? Om *cuminte, înțelept*.

Spuneți înc'odată: cum a fost principele și cum a fost pustnicul? Principele a fost om *închipuit și mândru*; pustnicul a fost om *umilit, blând și înțelept*.

III. Asociația

Faceți o asemănare între principe și pustnic! Principele a fost mândru, pustnicul umilit. De aceea cum se purta principele? Fălos, voios . . . cu capul sus . . . Dar pustnicul? Tot îngândurat, cu capul plecat. Ce se întâmplă după ce pustnicul răspunde principelui la întrebarea pusă? Acum principele e rușinat, umilit, iar pustnicul e voios, căci a putut să arăte principelui, că toți oamenii sunt egali. Ce i-s'a întâmplat principelui, pentru că s'a înălțat? A fost umilit. Dar pustnicul, fiindcă s'a umilit, ce a pățit? S'a înălțat. Deci ce putem zice despre cineva, care se înălță? Că se va umili. Iar despre cel ce se umilește? Că se va înălța. Ce învățăm de aci?

IV. Sistemizare

„Tot cel ce se înălță, umili-se-va; iar cel ce se umilește, înălța-se-va”. (Lc. 48, 14.).

V. Aplicarea

Ce putem zice unui om, care-și ține nasu pe sus? I putem zice: „Tot cel ce” Cum trebuie să fiți voi dară totdeauna? Umiliți și blânzi. Care copii sunt umiliți și blânzi? Cari nu se țin mai buni sau mai cuminiți decât alții. Care copii sunt mândri? Care se laudă, că ei sunt mai buni decât alții, mai cuminiți, mai frumoși, mai bogați . . . Dacă vr'un copil scie

mai bine lecția decât alții, cum trebuie să fie el? Bland, să nu se mândrească, că el învață mai bine decât toți, ci să mulțamească lui Dumnezeu, că i-a ajutat să poată învăța.

(Se poate povesti și istorioara 27. „Spicele“.)

Petru Buzera

Bibliografie: „Isus Cristos“

Nu de mult a ieșit de sub tipariu, în Caransebeș, cartea intitulată: „*Isus Cristos, cu cuvintele santei Scripturi*”, datorită cunoscutului scriitoriu Dr. Petru Barbu, preot, profesor

În „*Prefață*” autorul se exprimă așa: „*Momentele cele mai însemnate din viața lui Isus se află în sânta Scriptură. Dar de oare ce sânta Scriptură, edată în biserica noastră, a devenit foarte rară și scumpă, și fiindcă momentele vieții lui Isus sunt înșirate în această sântă carte în mod fragmentar, la singuratici evangeliști chiar necomplet și necronologic, încât mulțimea nici cu sânta Scriptură în mână nu-și poate forma o idee clară despre viața lui Isus: m'am văzut îndemnat a compune și a eda cartea de față*”.

Cu cuvintele santei Scripturi, cartea părintelui Dr. Petru Barbu cuprinde: introducerea; nascerea și pruncia lui Isus; lucrarea lui Isus ca proroc puternic cu fapta și cu cuvântul, ca preot, care s'a dat pentru păcatele lumii, și ca împărat, căruia s'a dat toată puterea în ceriu și pe pământ; încheerea.

Spre a înțelege mai bine cum autorul s'a servit de cuvintele santei Scripturi spre a ne infățișa viața Mântuitoriului nostru Isus Cristos, să aducem un exemplu, și anume istorisirea despre *Botezul Domnului*, pe carea sântii evangeliști: Mateiu, Marcu și Luca ne-o dau ast-fel:

Mateiu 3, 13—17: Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan la Ioan, ca să se boteze de dînsul. Iar Ioan îl opria pe el zicînd: „Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii la mine?” Și răspunzînd Isus a zis cătră el: „Lasă acum, că așa este cu cuviință noană, ca să plinim toată dreptatea”. Atunci l-a lăsat pe el. Și botezându-se Isus, îndată a eșit din apă, și iată s'au deschis lui ceriurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu, pgorîndu-se ca un porumb, și venind peste dînsul, și iată glas din ceriuri zicînd: „Aceasta este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit”.

Marcu 1, 9—11: Și a fost în zilele acelea, a venit Isus din Nazaretul Galileei, și s'a botezat dela Ioan în Iordan. Și îndată ieșind din apă, a văzut ceriurile deschise, și Duhul ca un porumb pgorîndu-se peste dînsul, și glas a fost din ceriuri: „Tu ești Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit”.

Luca 3, 21—22: „Și a fost dacă s'a botezat tot poporul, și Isus botezându-se și rugându-se, s'a deschis ceriul, și s'a pgorit, Duhul sânt în chip trupesc ca un porumb peste dînsul, și glas din ceriu s'a făcut zicînd: „Tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine bine am voit”.

Această f-lurită istorisire, ca formă, a celor trei sântii evangeliști, părintele Dr. Petru Barbu, ne-o dă în chipul următoriu:

„Și în zilele acelea, dacă s'a botezat tot poporul, a venit Isus din Nazaretul Galileei la Iordan la Ioan, ca să se boteze de dînsul. Iar Ioan îl opria pe el zicînd: „Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii la mine?” Și răspunzînd Isus a zis cătră el: „Lasă acum, că așa este cu cuviință noană, ca să plinim toată dreptatea”. Atunci l-a lăsat pe el.

Și botezându-se Isus îndată a eșit din apă, și tată rugându-se i-s-au deschis lui ceriurile și a văzut pe Duhul sânt în chip trupesc ca un porumb coborîndu-se și venind peste dinsul; și tată glas din ceriuri s'a făcut zicînd: „Tu ești Fiul meu cel iubit, intru tine bine am voit”. (Pag. 15).

Se vede, deci, că autorul, în descrierea *Botezului Domnului*, ca și în celelalte descrieri din întreaga sa carte, nu întrebunțează cuvintele sale, ci cuvintele sântei Scripturi, căutând cu tot dinadinsul să ne pună înainte tot, ce au scris sântii evangeliști în privința cutărei sau cutărei cestiuni, pe care ei o au în vedere.

Cu cartea „Isus Cristos” autorul ne dă *Armonia Evangeliilor*, bazată pe locurile paralele din sânta Scriptură și pe ordinea cronologică a întâmplărilor din viața Mântuitorului, fie că unele din detaliile vieții Mântuitorului le au în privire toți patru evangeliștii, fie numai trei, doi sau numai câte unul dintre ei.

La stabilirea locurilor paralele din sânta Scriptură și la înșirarea cronologică a momentelor din viața Mântuitorului, autorul ne spune că a consultat părțile exegetilor și ale unor autori ai descrierii vieții lui Isus Cristos, în deosebi pe R. P. Didon (traducerea în românește, făcută de mine și de părintele Iconom Stavrofor Const. Nazarie) și pe I. B. Lohmann. Cuvintele sântei Scripturi le-a luat din Noul Testament, tipărit în sânta Monăstire Neamțu la 1818, comparat cu alte Biblii editate în Biserica drept-măritoare română, asemănat cu textul grecesc, ediția lui Constant. de Tischendorf.

Așa că, scrierea părintelui Dr. Petru Barbu e bazată nu numai pe sânta Scriptură, de ale cărei cuvinte se servește autorul, ci și pe cercetări și constatări științifice.

Cartea de care ne ocupăm umple un gol de mult simțit, și, cum este ea prea bine alcătuită, nu avem cuvinte destule prin cări să putem recomanda mai cu căldură, tuturor creștinilor și în deosebi slujitorilor Altariului, ca să aibă la îndemână și cartea „Isus Cristos”, căci, precum zice și autorul, în „Prefață”, „nu-i cu puțință a fi membru adevărat al bisericii fără a cunoaște viața pămîntească a întemeietoriului ei: modelul a toată înțelepciunea și virtutea”.

„Biserica ort. română”, 1903, nr. 11.

Dr. Const. Chiricescu

Varietăți

Dare de samă despre colecta întreprinsă de elevii institutului teologic și pedagogic din Caransebeș în favorul fondului de ajutorare *Ioan Popasu*. *George Adam* teolog a colectat în comuna *Marga* dela: G. Adam 1 cor., N. Ivanescu 5 cor., Constantin Mărgan 1 cor., Nicolae Beg 40 fil., N. N. 1 cor., I. Olariu 2 cor., Miron Novac 40 fil., Catalina Weisz 40 fil., Samson Toltiș 40 fil., la olată 11 cor. 40 fil. *Romul Ancușa* teolog a colectat în comuna *Tergoviște* dela: N. N. 40 fil., Petru Laichits 20 fil., G. Seracin 30 fil., Titu Crișănescu 30 fil., în comuna *Lapușnic* dela: N.

N. 20 fil., N. M. 20 fil., Maria de Czompo 3 cor., Mihail de Czompo 2 cor., Ludovic Kókay 10 fil., la olată 6 cor. 70 fil. *Stefan Balea* teolog a colectat în comuna *Rudăria* dela: Goller Konrad 1 cor., Stefan Haramuz 50 fil., Traian Someș 50 fil., Ioan Popovici 40 fil., Antonie Craia 1 cor., Solomon Matorga 10 fil., Petru Haramuz 20 fil., Danil Șuta 20 fil., Lucian Craiovan 20 fil., Andreiu Dragota 20 fil., Pavel Dancea 1 cor., Danilă Radivoevici 1 cor., la olată 6 cor. 30 fil. *George Belcota* teolog a colectat în comuna *Corniareva* dela: Nistor Brinzei 2 cor., George Belcota 2 cor., la olată 4 cor. *George Bria* teolog a colectat în *Caransebeș* dela: Sebeșana, institut de credit 5 cor., N. N. 5 cor., la olată 10 cor. *Ioanichie Bucur* teolog a colectat în comuna *Marginé* dela: Ignatie Bucur 1 cor., Mihail Bucur 50 fil., Ioan Câmpian 50 fil., la olată 2 cor. *Ilie Jurescu* teolog a colectat în comuna *Cuptoare* dela: Ilie Juca 40 fil., Iacob Orzescu 20 fil., Moise Jurescu 20 fil., Ioan Stoloiescu 40 fil., Petru Cristescu 20 fil., Ioan Licareț 40 fil., Simeon Cristescu 40 fil., Simeon Cristescu 40 fil., Luca Cristescu 20 fil., Mărioara Trailovici 1 cor., la olată 3 cor. 40 fil. *Vasilie Paica* teolog a colectat în comuna *Feneș* dela: Ioan Paica 3 cor., Comuna bisericească 2 cor., Mihail Paica 1 cor., Mihail Imbrescu 1 cor., Petru Pușchița 1 cor., Mihail Ponoran 1 cor., Luca Nucșarian 1 cor., Nicolae Ostoia 1 cor., Simeon Paica 1 cor., Luca Paica 1 cor., Mihail Paica Nr. 19 1 cor., Simeon Sîrbu 1 cor., Luca Giulescu 1 cor., Iacob Toma 40 fil., Grigorie Paica 40 fil., Mitru Popovici 20 fil., Ilie Popovici 20 fil., Luca Paica 40 fil., la olată 17 cor. 60 fil. *Antoniu Miloșescu* teolog a colectat în comuna *Dubova* dela: Comuna bisericească din Ducova 3 cor., Iacob Miloșescu 1 cor., la olată 4 cor. *Filip Pop* teolog a colectat în *Caransebeș* dela: Mitru Oprea 3 cor., Elena Pop 2 cor., A. Stancovici 2 cor., la olată 7 cor. *Mihai Seracin* teolog a colectat în comuna *Rueni* dela: Comuna bisericească din Rueni 2 cor., Nicolae Cojocariu 2 cor., George Rădoi 1 cor., Petru Belci 1 cor., Mihai Seracin 40 fil., la olată 6 cor. 40 fil. *Dimitrie Soceneanț* teolog a colectat în comuna *Sacul* dela: Sacana institut de credit 10 cor., Aureliu Spătan 2 cor., Nistor Trandafir 1 cor., Ioan Lața 1 cor., Damaschin Daicovici 1 cor., Vasilie Tărian 1 cor., mai mulți credincioși cu un tas în șf. biserică 3 cor. 22 fil., Ioan Nemeș 40 fil., George Papp 40 fil., Trifu Radu 60 fil., Maxim Dalea 20 fil., Ioan Ișfan 20 fil., N. N. 20 fil., Talea Jurca 20 fil., la olată 21 cor. 42 fil. *Ioan Andreescu* teolog a colectat în *Bocșa-română* dela: Iancu I. Stan 1 cor., Dimitrie Pruneș 1 cor., Iuliu Crina 2 cor., Crăciun 2 cor., Constantin Onci 1 cor., Constantin Ciută 1 cor., Iosif Dacia 2 cor., Ioan Marcu 2 cor., Constantin Stoichescu 1 cor., Simeon Jivoinovici 1 cor., Virgil Spineanu 40 fil. În comuna *Doclin* dela: Teodor Șandru 2 cor., Iosif Furfugean 2 cor., Mărioara Pepa 2 cor., Achim Miloia 1 cor., la olată 21 cor. 40 fil. Liviu Biro teolog a colectat în comuna *Herendăști* dela: Stefan Cărabaș 1 cor., Alexandru Novac 40 fil., Ioan Zemann 40 fil., Fridolin

Rácz 18 fil. Corneliu Biro 1 cor., N. N. 20 fil., Mita Iorgovan 20 fil., la olaltă 3 cor. 38 fil. *Toma Simu* teolog a colectat în Oravița dela Oraviciana institut de credit 5 cor., Ilie Trăilă 2. cor., la olaltă 7 cor. *Ioan Turcan* teolog a colectat în Caransebeș dela: Nicolae Turcan 50 fil., George Ijac 50 fil., la olaltă 1 cor. *Valeriu Nedici* teolog a colectat în comuna Socolar-dela: Simeon Nedici 1 cor., Stefan Jucu 1 cor., Ioan Rotariu 20 fil. Ion Mozaș 30 fil., la olaltă 2 cor. 50 fil. *Nicolae Muntean* teolog a colectat în comuna Delinești dela: Emilia de Manziarly 10 cor., Mihai Cornean 10 cor., Mihai Astrap 2 cor., Ioan Pistora 80 fil., Solomon Friedländer 2 cor., L. Stern 2 cor., M. Mihailovici 3 cor. 20 fil. Dimitrie Iacobescu 3 cor., Biserica gr. or. din Delinești 10 cor., Teodor Muntean preot 4 cor., Biserica gr. or. din Ohabita 5 cor., Ioan Muntean preot 1 cor., Petru Suru preot 1 cor., la olaltă 54 cor.

Mulțămită publică. Comitetul parochial din comuna Mehadica aduce pe cale publică profundă mulțămită Dlui Alesandru Blajiciu, pentru următoarele jertfe făcute pe sama bisericii noastre gr. orientale din loc. 1. Reposându-i soția a donat bisericii ca fundațiune 400 coroane întru pomenirea ei. 2. Tot atunci a dăruit bisericii 2 prapori, în preț de 200 coroane, și două candelă în preț de 10 coroane. 3. La pictarea de nou a bisericii a solvit pentru două tablouri mari 120 coroane. 4. A donat vin pentru s. cuminecătura circa 35 ani, ce ar fi constat cel puțin 200 coroane. 5. Lumini mari pentru învederare în septămăna patimilor la mormântul Domnului sunt circa 40 ani de când donează neîntrerupt. 6. În anul acesta făcându-se orologiu de turn la s. biserică, dînsul nu a întrelăsat a contribui iarăș cu o sumă de 10 coroane. Pentru toate acestea mărimumoase jertfe exprimăm profundă mulțămită rugând pre Atotpoternicul Dumnezeu să'l trăească mulți ani fericiți și în deplină sănătate. Mehadica în 4 Mai 1903. În numele comitetului parochial *Nicolae Coca* președinte.

Convocare. P. T. membrii ordinari, fundatori și ajutători ai despărțământului învățătoresc din tractul protopresbiteral gr. or. al *Logojului* sunt prin aceasta invitați a participa la a două adunare de despărțământ, care se va ținea *Joi, în 29 Mai și Vineri, în 30 Mai* c. stil vechiu, în comunele *Hodoș și Herendești* cu ocaziunea examenelor anuale pe lângă următoarea ordine de zi: Ședința I *Joi, la 29 Mai*. 1. Participarea membrilor la examenul din *Hodoș*; 2. Observări asupra examenului; 3. „*Despre speciile și poziția liniilor*“, prelegere din geometrie, de *George Joandrea*, înv. în *Logoj*; 4. Raportul comisiei esmise pentru elaborarea temei: *Credințe deserte în popor și combaterea lor*; Ședința II *Vineri, la 30 Mai*. 5. Participarea membrilor la examenul din *Herendești*; 6. Observări asupra examenului; 7. Raportul comisiei asupra „*Planului de învățământ și a împărțirii oarelor*“. 8. Raportul comisiei esmise pentru elaborarea temei: „*Învățământul ca mijloc al educațiunii*“; 9. Raportul casierului; 10. Raport

despre bibliotecă; 11. Propuneri și curenții; și 12. Încheerea adunării. *Logoj*. 29 Aprilie st. v. 1903. *Dr. George Popovicu*, president. *George Joandrea*, not. desp.

Din Diecesă. Vineri în 25 l. c. am petrecut la mormânt pre învățătorea noastră *Areti Dragomir*, care după o boală îndelungată a reposat în *Chevereșul mare* în locuința vèduvului ei tată. Comuna noastră bisericească, a cărei oficianță a fost defuncta aproape 2 ani și-a manifestat condolența prin esmiterea părintelui *Nicolae Stoia*, a învățătorului *Teofan Dobrin*, a tutorei prim *George Balcu*, a membrului de comitet *George Virovaț*, a pedagogului absolut *Dănilă Țăran*, a comerciantului *Teodor Cioloca junior* și celor 4 eleve d'alé decedatei, cari au depus pe mormântul învățătoarei repozate o cunună din flori vii și foarte frumoase cu inscripția: „Comuna bisericească gr. or. română din *Șipet* — iubitei învățătoare *Areti Dragomir*“. Prohodul s'a săvîrșit prin preoții locali *George Popescu*, *Ioan Chișozan* și *Nicolae Stoia* din *Șipet*, apoi prin învățătorii *Unipan* și învățătoarea din *Chevereșul mare*, sub a cărei conducere au asistat la înmormântare și elevele școalei de fete din *Chevereșul mare*, cari în cea mai mare parte au fost și elevele decedatei învățătoare. Au participat la înmormântare întreaga inteligență fără deosebire de confesiune și națiune și o mulțime de popor din *Chevereșul mare*, ca să-și manifesteze tribulul de condolență cătră o viață tineră și frumoasă, pe care bunul Dumnezeu a luat-o la sine, scăpându-o de suferințele grele, ce le-a avut în morbul, care i-a curmat viața încă nainte de vreme în etate de 22 de ani. La groapă părintele *Nicolae Stoia* a rostit o cuvântare de tot pătrunzătoare, care a mișcat inimile ascultătorilor și atingînd îndreptățirea repozatei d'a ajunge o vrastă mai bătrână, d'a putea aduce bisericii, școalei și națiunii roadele, cari se puteau aștepta dela ea, apoi speranța ce biserica, școala și națiunea și le-a pus întrînsa, — ca un vis, pe neașteptate și ca de un viitor ce vine repede, toate se prefăcuseră în pulbere și cenușă, puține, — vor fi fost acele inimi impetrite, cari nu au vèrsat lacrimi de durere pentru pierderea învățătoarei *Areti Dragomir*, care în comuna noastră s'a purtat așa în școală și în biserică cât și afară de școală și biserică, că cu drept cuvînt se poate zice despre dînsa, cumcă a avut o purtare exemplară, plină de zel și aptitudine în viața practică. După cuvîntarea părintelui *Nicolae Stoia* eleva decedatei învățătoare — *Drăgina Porumb* — a rostit o cuvântare cătră fosta ei învățătoare, prin care în numele conșcolărițelor sale s'a luat rămas bun dela dînsa, ceea ce a stors și mai multe lacrimi din ochii ascultătorilor. *George Virovaț* membru al com. par.

Spre știință. *Dr. Mihail Pop*, care a trecut cu succes examenul de liberă practică la facultatea de medicina din *Bucuresci* și-a început pracsă medicală în *Băile Herculane* la *Mehadia*“.

Avis. Ni-se scriu șirele: Am onorul a Vè avisa, că mi-am deschis *Căncelărie advocațională*, în *Caransebeș* piața *Maria Theresia*, „*Philiphot*“. *Caransebeș* la 15 Maiu 1903. Cu stimă *Dr. Samuil Vladone*.

Bibliografie

Maria Bainulescu: Vacanții, comedie originală într'un act. *Poprietatea* Librăriei *Ciurcu Brașov* 1903. Prețul 40 fil.

Heinrich Schland: Dicționar portativ Român-Germân-Magiar. — Deutsch-Magyarisch-Rumänisches Taschenwörterbuch. — Magyar-Német-Román Zseb Szótár. Editura lui H. Zeidner în Brașov. Prețul 60 ficli. Fiecare parte se poate căpăta și separat cu prețul de 20 fil.

Generația noană — litere, științe, arte, industrie, agricultură, comerț. — Biroul Redacției și Administrației București Calea Rahovei Nr. 82. Abonamente: Editura de lux pe un an Lei 40, pe hârtie satinată pe un an Lei 30, ediția ordinară pe un an Lei 20. Anul 23 Nr. 7—8 *Sumarul*: 1. Cristos a înviat — „Generația Noană” 2. Paștile (nuvelă) Smara. 3. Lumea în anul 2001 4. Interview — Caragiale. 5. Mama — Iulia. 6. Eli, Eli, Lumma Sabachtani! — Bacalbașa. 7. Despre chestiuni naționale — Al. V. Stănculescă 8. Dreptatea — Radu D. Rossett 9. Viața (medicină) — Dr. N. Polingher Iași) — 10. Pescăriile noastre — I. Teodorescu. 11. Sături celor cari suferă de boale de piept (pentru tuberculosii în special). — Dr. Erachli Sterian.

Cuvântarea arhidiaconului Dr. Miron E. Cristea, rostită la 30 Martie 1903, (Duminica Florilor) în biserica cea mare din Rășinari, cu ocaziunea parastasului celebrat pentru asesorul consistorial Dr. *Daniil Popovici Barcianu*.

Istoria naturală pentru școlile Poporale întocmită pe baza planurilor de învățământ în vigoare la noi, de Dometiu Dogariu și Ioan Dariu, cu numeroase ilustrațiuni în teast, editura Librăriei Ciurcu Brașov. 1903. Prețul 80 fil.

Casa părintească, creșterea indivizilor și popoarelor de Ioan Popea, fost prof. la gimn. român din Brașov. Biblioteca Poporală. Nr. 5. Prețul 20 fil.

Francisc Hoffmann. Iubiți și pre dușmanii voștri, povestire localizată de Silvestru Danilescu. Editura Librăriei Ciurcu, Brașov. Prețul 40 fil.

— În editura tipografiei „Poporul Român” din Budapesta a apărut broșura 1 (Biblioteca „Pop. Român” nrul 7) din poveștile lui I. Pop Reteganul. Prețul 20 fil. Se poate procura dela administrația „Poporului Român”, Budapesta, Strada Vörösmarty 60/a. După-cum suntem informați frumoasele povești ale dlui Reteganul vor apăra în 3 volume fiecare volum va cuprinde 23—30 povești. Titul volumului I. e: „Dela moara de sus”, al II-lea: „Dela moara de mijloc” și al III-lea: „Dela moara de jos”. Pentru-ca să poată și cel mai sărac român ajunge cu ușurință în posesiunea acestor povești frumoase, Administrația „Poporului Român” a hotărât a scoate aceste povești în broșuri de câte 32 pagini, pentru bagatelul preț de 20 fil. Cinci broșuri vor forma volumul I. Broșurile sunt așa tipărite, ca la urmă să se poată lega într-un singur volum. Pentru cruțarea

speselor postale e mai consult ca dintr'o comună să trimită toți de-odată banii pe un singur mandat. Cei-ce doresc a să ocupa cu vânzarea acestor broșuri, primesc rabat 20 la sută.

Fragmente din Istoria bisericească a Românilor de „Nou quis, sed quid”. Sibiu, 1903.

Christof Schmid: Frații Brădescu. Povestire localizată de Silvestru Danilescu. Editura librăriei Ciurcu, Brașov 1903. Prețul 30 fil.

Colecțiune de Cântece și Cântări Bisericesci pentru Școlile Poporale de N. Stoicovici. Partea I. Cântece și cântări bisericesci într'o voce, pentru anii: I, II și III de școală Prețul broș, á cor. — 50 fil. Editura Librăriei H. Zeidner, Brassó. 1903.

Mateiu Voileanu: Momente din Viața bisericească a Românilor ortodocși din Transilvania. 1780—1787. Sibiu, Tipariul tipografiei archidieceșane. 1902.

Posta Redacției

D-lui D. în D: Corespondințe trimise și altor foi — nu publicăm.

Licitațiune minuendă

Pe baza literilor Ven. Consistoriu diecesan ddtto 26 Februarie a. c. Nr. 703 B. se publică licitațiune minuendă în scopul zidirei de nou a edificiului bisericesc din comuna **Honoriciu**, protopresbiteratul Logojului, cu prețul de exclamare de 13395.50 cor.

Licitațiunea se va ținea la 1/14 Iunie a. c. la 11 oare a. m. în localitatea școlii din loc.

Reflectanții vor avea să depună înainte de licitațiune vadiul de 10% în bani gata sau în hârtii de valoare.

Planul și specificarea de spese și măsuri se pot vedea la oficiul parohial.

Honoriciu, la 20 Aprilie 1903 din ședința comitetului parohial.

3—3 [23]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Avis

Toți acci Domni, cari au primit în comisiune spre vânzare „*Calendarul Românului*” și „*Bănățanul*” sunt rugați să binevoiască a ne trimite cât mai curând prețul esemplarelor vindute.

Tipografia și Librăria diecesană.